

במדינה

(המשך מעמוד 14)

עלול אפילו להיות מסוכן לאותם אנשים שהם אלרגים לביצים.

תעלומות

מה זו

עבירה פלילית?

ליפצע מיריות אפשר לא רק בביקעת הירדן או על גדת תעלת-סואץ, אלא גם ברחוב בול בתל-אביב. בכך נוכחה גאוה עמרם (19), מאפרת תל-אביבית ממוצא אינ-דונאי, שצעדה באחד מימי חודש ספטמבר ברחוב בול לכיוון רחוב זיונגוף. "לפתע שמעתי קול נפץ מזור", סיפרה גאוה, "והרגשתי משהו חם ברגל". היא גילתה במכנסיה חור קטן בחלק הי עליון של ירכה הימני. בתחנת מנדויד-אדום היפנו אותה לבית-החולים הדסה, שם בדק אותה הד"ר צייטלין, ששלח אותה ל-צילומי-רנטגן. בתום הבדיקה ציין הד"ר צייטלין בדו"ח הרפואי שלו את מימצאיו: "קליע בחלקות הירכיים בצד הפנימי של הירך העליון". בפני גאוה הועמדה הבכירה: ניתוח או השארת הקליע ברגלה. היא העדיפה טיפול אנטי-ביוטי והשארת הקליע ברגל, כדי שלא תיווצר צלקת מכוערת.

עמרם ליד מקום הפגיעה קליע או רסיס?

חודש לאחר שנפתחה החקירה המשטרתית קיבלה גאוה הודעה לביתה מהמשטרה, בה נאמר: הנדון: תלונתך נגד אלמוני. תלונתך נבדקה והמעשה שעליו התלוננת אינו מהווה עבירה פלילית.

"הם השתגעו או מה?" נדהמה גאוה, "בחורה הולכת ברחוב, יורים בה ברגל וזה לא עבירה פלילית? אז מה כן עבירה פלילית?"

למשטרה היתה גירסה אחרת. סמל מש-טרה יצא למקום התקרית, חקר את השכנים ואת ילדי גן-הילדים הנמצא סמוך למקום. חקירתו העלתה שאיש מהשכנים לא שמע קול ירייה וכן אין לאף אחד מהמתגוררים בסביבה כלי-נשק כלשהו.

בדו"ח שקיבלה המשטרה מד"ר צייטלין נאמר כי נמצא רסיס בירכה של גאוה ולא קליע. החוקר הגיע למסקנה כי כנראה הוטו רסיס-מתכת מהכביש מסיבה כלשהי ופגע בגאוה.

"אילו לא הייתי מפתח ללכת עכשיו ל-ניתוח", אמרה גאוה, "הייתי מראה להם שזה קליע שפגע בי, ולא רסיס. אם זה היה משהו אחר, זה היה צריך להיות בעל הדף חזק כדי שיחזור לי דרך המכנסיים".

הד"ר צייטלין עצמו לא יכול היה להסיק ביר מדוע בדו"ח אחד ציין כי קליע פגע בגאוה בעוד שבדו"ח שני טען כי זה רסיס. "פשוט אינני יודע את ההבדל בין זה לזה", אמר.

"כן הרבצתי לו"

(המשך מעמוד 17)

שלוותה הקודמת. כל פעם שבעלה היה יוצא מהבית, היא שאלה את עצמה לאן הוא הולך. כשהוא היה חוזר מאוחר היא היתה בטוחה שזו שוב איזו מזכירה. היא לא נתנה לו מנוח, ולה עצמה לא היה מנוח. אחר-כך זה בא שוב, אבל היא כבר ציפתה לזה. אחת המזכירות של התזמורת, בחורה יפהפיה, נשואה, צילצלה אליה ו-אמרה לה: "תדעי לך שבעלך מתעסק עם כל המזכירות שלנו".

היו שוב סקנדלים, מריבות, ושוב היו צריכים לפטר מזכירה. החיים הפכו בלתי-נסבלים. האשה חשדה בכל צילצול טלפון, בכל פגישת-עסקים. הבעל התלונן בפני משפחתה שהיא סובלת משגעון-רדיפה, שי היא חושבת שכל המזכירות במדינה רודות פת אחריו. הוא לא הבין מאיפה זה בא לה.

"איפה, אשה אחרת לא תוכל לסבול אותו", היא מתנחמת היום, "הוא איש קשה. הוא מפונק. הוא חושב שהכל מגיע לו. בבית הוא מקבל מדי פעם התקפות עצבים, ומתחיל לצעוק, ולנשוך את ידיו. בתזמורת הוא עושה מה שהוא רוצה. מי שנת 1948 הוא שם האיש היחידי המהתים אמנים, ומחליט כמה לשלם להם. הכל, פעם הם ניסו לשבור את הדיקטטורה שלו ולשלוח מישהו אחר, אבל האמנים לא רצו לדבר איתו בכלל. מה שחשוב לו, זה להראות צעיר. כבר חצי שנה הוא צובע את השערות שלו. הוא משחק טניס. הוא דואג לא להשמין, הוא פוחד להזקין".

"אבל הוא איש חזק", היא נזכרת קצת בשנאה, קצת בגעגועים. "אין דבר שהוא רוצה ולא משיג, הוא לא טורח אפילו להתאמן בשביל התזמורת. הוא לא מופיע עם סתם מנצחים. הוא מופיע רק כשארותרובינטיין מנצח, או מישהו כזה. כשמצלי מים בטלוויזיה".

לפני חצי שנה בערך הוא נסע לחוץ-לארץ, בחברתה של יודיתו החדשה, רחל ליפשיץ. "כל פעם שהוא נוסע לחוץ-לארץ", מספרת אשתו, "הוא מקבל אלף חמש מאות דולאר בשביל המלחה שלו. זה במקום אשתי, הוא מסביר, ומשלמים לו". הוא הכיר את רחל ליפשיץ באחת הי פגישות, בחיפה, עם האגודה של יודית התזמורת. היא אחת הפעילות שם. היא כבר בת ארבעים ושבע. יש לה בן שלמד באוני-ברסיטה, אבל היא התגרשה מבעלה, והיתה מוכנה לעשות הכל למען היודית החפש.

במשך ארבע-עשרה שנים ניסתה חיה הפטל להחזיר לעצמה את בעלה, ועכשיו, כשהיא כבר לא יכולה להילחם עליו, היא החליטה להילחם נגדו, והתזמורת הפילה-ר מונית תיאלץ להפוך, בגללה, בימים הקרובים, לתזמורת מאוד דיס-הרמונית, דבר שי יביא לקאופוניה מודרנית רעשנית מאוד.

***

"מה היא רוצה?"

כאשר פנה העולם הזה אל צבי הפטל, הגיב על הדברים כלהלן:

"מה קרה? בסך הכל מתגרשים. היא חושבת שהיא תוכל לקחת אותי בכוח. הצרה הזאת נמשכת כבר שנים. חשבת שכל זמן שחיים עם אשה, ובטח אחרי שי נפרדים ממנה, לא מדברים עליה. השארתי לה את הדיבורים, שכולם שקר. השארתי אותה בירה בת ארבעה חורים. שם אספתי במשך שנים אוסף של דברים יפים. הצרה היא, שהיא לא מחפשת לא דירה ולא כסף. היא פשוט מנסה להכריח אותי לחזור אליה. במשך עשרים ושבע שנים שמעתי כמה היא סובלת ממני. אז שהיא תניח לי! כש-עובתי את הדירה, לא הוצאתי כלום.

"היא מאיימת על כל אחד, וחושבת שי זאת היא הדרך. מגיל ארבע-עשרה הייתי מוכרח להוציא את הבנות מהבית, כי היא לא טיפלה בהן. אחרי שעובתי את הבית לפני שנה, נתתי לה 800 לירות לחודש נקי. חזי מזה שילמתי עבור הבית והטלפון.

"ברור שאחרי שהיא עשתה עיקול, היא קברה את עצמה, כי אז לא יכולתי לשלם אלא נאלצתי לחכות למשפט, ומאז העיקול היא לא קיבלה כסף.

"כבר לפני שבע שנים היינו ברבנות. אני לא יכול לחיות איתה. אני חושב שאף אחד לא יוכל. אני לא מוכן לחיות בלי גירושין גם יום אחד. זה לא צץ מהיום לי מחר. יש נשים. אבל מאחורי כל זה לא עומדת אשה. יש מיליונים במעמד יותר גדול משלי שמתגרשים.

"מה שמרגיזי זה שתמיד היא סיפרה כמה שהיא סובלת ממני, ובסוף היא אמרה: גירושין לעולם לא. בכוח אף אחד לא השיג אותי".

ביום ב' ה-18.11.68, בשעה 9.00 בערב, יתקיים

חוג בית

בביתו של יוסף קלבו, רחוב ל"ט 18 (כניסה ראשונה מצד שדרות ורבורג, ליד פסי הרכבת) קריית-חיים.

ברמת-גן

ביום ג' ה-19.11.68, בשעה 8.00 בערב, בקפה עצמאות תתקיים:

פגישת חברים ואוהדים בהשתתפות שמואל סגל וצבי ידידיה

לדיון על הנושא:

לקראת שנת הבחירות רשימה עצמאית - או מערך דמוקראטי

חברת "ארקיע" שמחה לפתוח הרשמת מטיילים

לחופשות חורף באילת

תכניות מיוחדות כוללות טיסה ואירוח בבתי-מלון מ-4 ימים ויותר.

נאשר מיני החורף - מתחילה העונה באילת

פרטים והרשמה: תל-אביב - רח' החשמונאים 88, טל. 30771-2, רח' פרישמן 11, טל. 226640, 231735, ירושלים - רחוב יפו 19, טל. 25888, חיפה - רחוב איבן-סינא 4, טל. 67722-3, נתניה - ככר העצמאות 7, טל. 350-3644, אילת - שדה-התעופה, טל. 2141-2, ראש-פינה - ד. גולדשטיין, טל. 37001, צפת - רחוב ירושלים, מול מלון הרצליה, טל. 31128, ואצל כל סוכני הנסיעות.

בית הספר לעתונאות

בית ציוני אמריקה תל-אביב בית לשכת המסחר והתעשייה חיפה

נמשכת ההרשמה לשנת הלימודים תשכ"ט בקורסים הבאים, שיתקיימו בתל-אביב:

★ עתונאות
★ פרסום ויחסי-ציבור

ההרשמה מסתיימת

תחילת הלימודים: 20.11.1968

פרטים מלאים, תכנית לימודים מפורטת והרשמה: בבית ציוני אמריקה, רחוב דניאל פריש 1, תל-אביב, כל יום בין השעות 9 עד 1 לפני-הצהריים, 5 עד 8 אחרי-הצהריים.